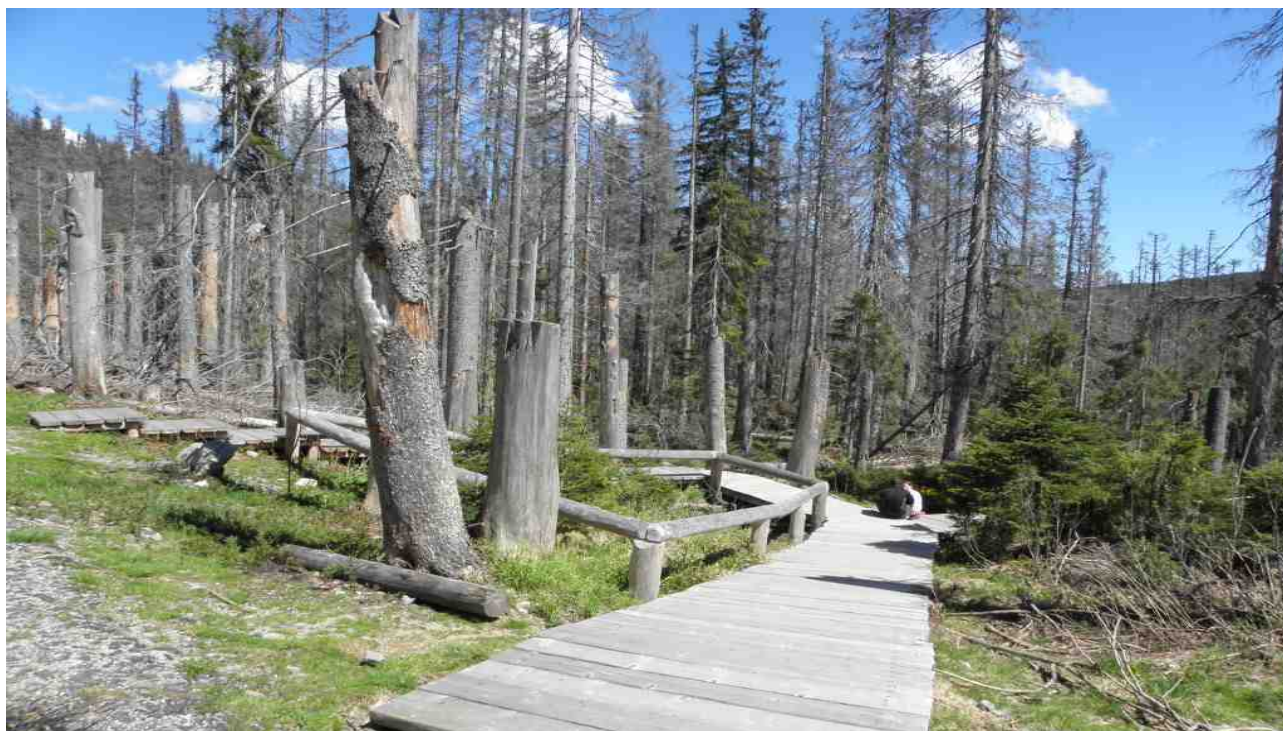

Cesta k národnímu zdroji - prameni Vltavy, jakoby symbolizuje současně uskutečňovanou „ochranu“, pokoleními citlivě utvářené, kulturní Šumavy

Výrobu virtuální „divočiny“ naoktrojovali ideologové bezzásahovosti záměrným rozpadem zkulturněných dospělých, převážně smrkových porostů, včetně likvidace pralesních porostů, pomocí neomezování kůrovcové kalamity, tedy velkoplošnou disturbancí, díky vymezení rozsáhlých bezzásahových území. Následně pak „posvátnými“ chráněnými přírodními procesy chtějí naivně získat „přírodní prales“. Očekávaná „siesta“ u pramene Vltavy je téměř totožná se siestou na hraničním hřebeni v CHKO Šumava u vrcholu Svaroh, v nepřístupné I. zóně.

Desítky vzácných a legislativně chráněných druhů rostlin jsou ze svých stanovišť vytlačovány sukcesním zalesňováním „agresivními“ smrky, čímž dochází ke ztrátě největšího podílu biodiverzity, vázaného na tradiční extenzivní hospodaření na horských květnatých loukách pastvou a sečením, k homogenizaci chráněného území a ztrátě cenného krajinného rázu. Příkladem je drobný alpský migrant dřípátka horská.

Iniciační stádium náletu do neobhospodařované louky – Zhůří
 Arnika ustupující agresivnímu koberci semenáčů na louce – Zhůří

Vlivem výsušných větrů, kterým již nebrání odumřelé hřebenové smrčiny, dochází k vysychání rašelinišť, jež tvoří nejcennější lokality Šumavy, vzhledem k jejich vodohospodářské (vododržné) funkci. Typickým projevem je ustupování mokřadních druhů, např. bahenní borůvky – vlochyňe a nástup suchomilných druhů, např. vřesu a postupné zarůstání dřevinami od jejích okrajů – Chalupská slat’.

Klimatické změny s extrémizací suchých období a přivalových dešťů výrazně zhoršuje odumřelý les jako požadovaný základ „divočiny“. Obnažené půdy v lokalitách odumřelých smrčín jsou důvodem urychleného odtoku vod, zvýšené evapotranspirace, oteplování, nepříznivých změn mezoklimatu, ale i ztráty biologického potenciálu – cesta k jezeru Laka. Důsledkem ztráty vegetačního krytu lesních porostů dochází ve značně svažitých polohách ke zvýšeným projevům eroze – lokalita Polom ve výšce 1200 m.

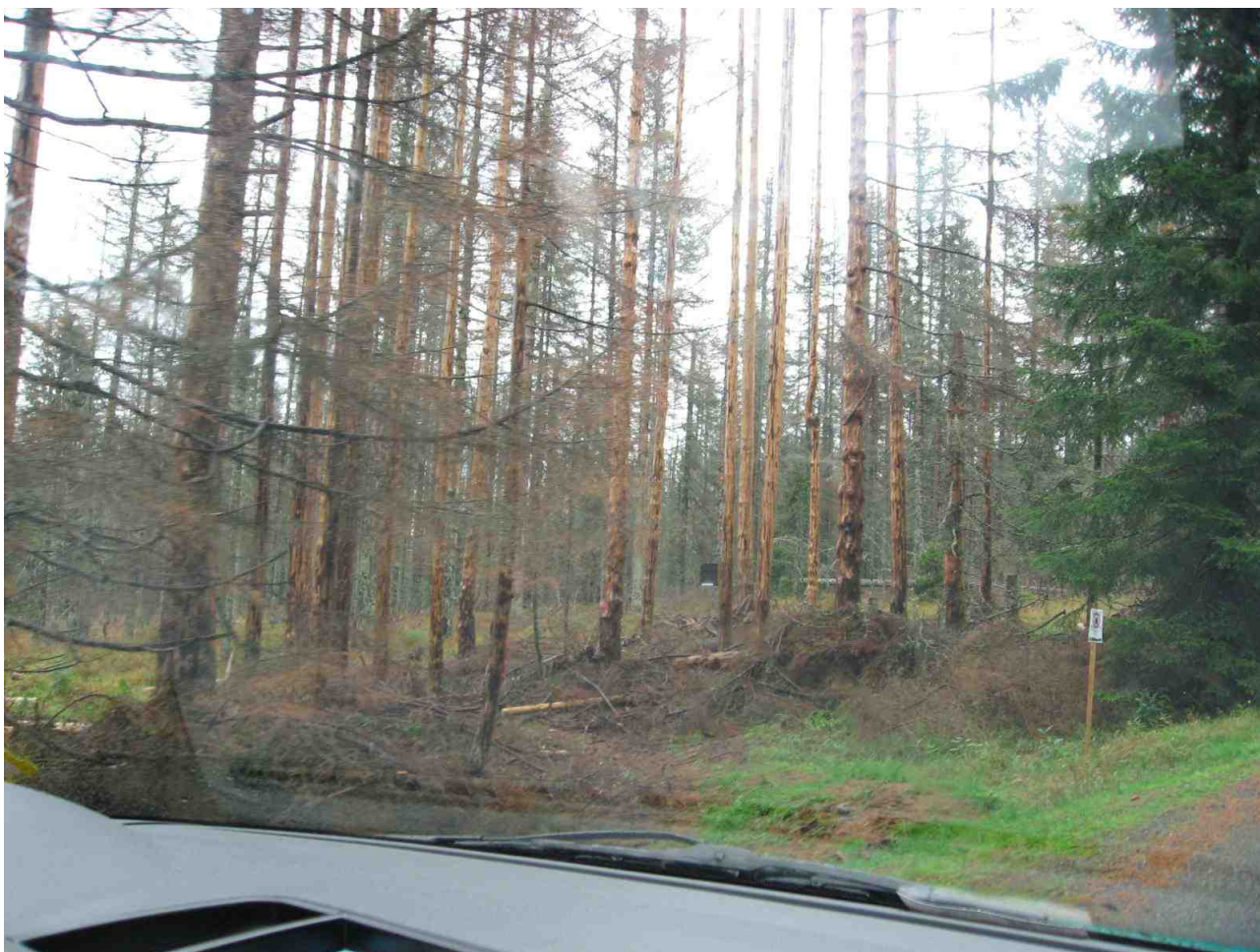

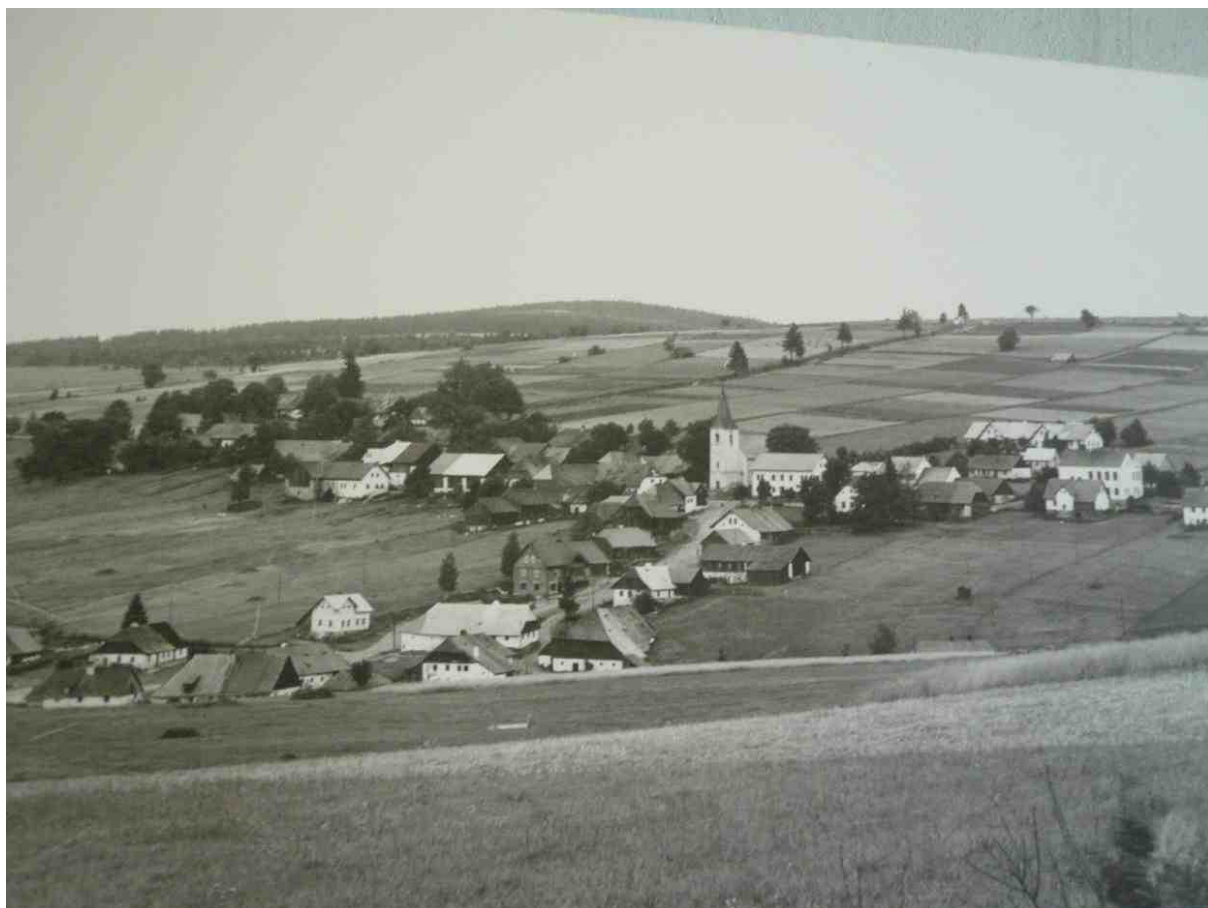
Šumava, kterou ideologové výroby nejrozsáhlejší virtuální divočiny v Evropě mezi Atlantikem a Uralem marketingově označovali jako „Divoké srdce Evropy“, je chronicky nemocná. Prosazení bezzásahových přírodních procesů velkoplošných disturbancí ve zkulturněné Šumavě přináší narušení krajinného rázu, a pro několik generací narušení trvalé udržitelnosti jak environmentální, tak ekonomické a sociální a to nejen pro region Šumavy, ale i pro ČR. Obyvatelé a turisté se nemohou za lepší osud ani pomodlit na staletých historických stezkách.

Apokalysu rozsáhlého odumírání horských smrčín na Šumavě odstartovalo vymezení 1350 ha bezzásahových ploch v r. 1995 na Modravsku. Kulturní Šumava se jakoby zprivatizovala pro nejrozsáhlejší experimentální exteriérovou laboratoř teoretických biologů, úporně si vynucujících pouze přírodní procesy. Proto se např. simuluje ulomený kmen ve výšce tzv. bavorským řezem u turistické cesty, nebo se oloupávají ponechané suché kmeny proti kůrovci, což je finančně velmi náročné.

Srovnávací fotodokumentace Zhůří z roku 1938 a stejné lokality likvidované obce v roce 1995 dokládá ztrátu krajinného rázu, pohody, pocitu důvěrnosti a bezpečnosti v krajině bezlesí.

V rozsáhlé, zničené rozptýlené zástavby Knížecích Plání zůstala jen hájenka, která byla přebudovaná na pension. Z bývalého zaniklého pivovaru v Kašperských Horách byly vybudovány jedinečné Bylinné šumavské lázně.

Modrý sloup symbolizuje znepřístupňování Šumavy i v trasách po staletí využívaných přeshraničních cest. Dlouhodobě neopodstatněně je pro turisty zakázaná historická cesta Březník – hraniční Modrý sloup – (Luzný). Z Březníku vede náročně vybudovaná silnice pro těžká vozidla s příkopy, propustky a točnou, kterou pro jistotu navrhovali extrémní ideologové bezzásahové divočiny rozebrat a odvézt mimo NP – několik let práce těžkých mechanismů by bylo přijatelné rušení, ne však poklidní turisté. Letecký snímek Luzenského údolí od Březníku k Luznému dokládá, že navazuje široké bezlesí, kde tetřev nežije (*letecký snímek foto: Slavomír Kubeš, MAFRA*).

Nepřístupná, jedinečně vedená a výborně upravená turistická cesta členy KČT, pro svoji pohodlnost zvaná jako „Dámská“, byla využita při protestním pochodu. Blízká, další nepřístupná atraktivní Lávková cesta, zlikvidována vedením CHKO ke znepřístupnění oblasti v okolí Čertova jezera, nebyla povolena k obnově, což vyjadřuje typické nastaveného plnění výchovných funkcí - zejména dlouhodobým znepřístupňováním nejen národního parku, ale i chráněné krajinné oblasti.

Část účastníků protestního pochodu u býv. hřebenové Juránkovy chaty. Dlouhodobě nerespektovaný odpor ke znepřístupňování Šumavy a bezzásahovosti při kůrovcové kalamitě reprezentuje řada založených občanských sdružení vč. množství neúspěšných petic a vysvětlujících konferencí... Vedoucí aktivisté hnutí Duha, Zelených a Okrašlovacího spolku ke svému zviditelnění podávají soudní žaloby i stížnosti Evropské komisi na porušení bezzásahovosti, čímž demonstrují svoji obhajobu zákonnosti. Euroinspektoři při kontrole na Šumavě - euroinspektoři na okrajích, ve středu reprezentanti stěžovatelů prof. Kindlmann a vedoucí ornitologů Mgr. Vermouzek.

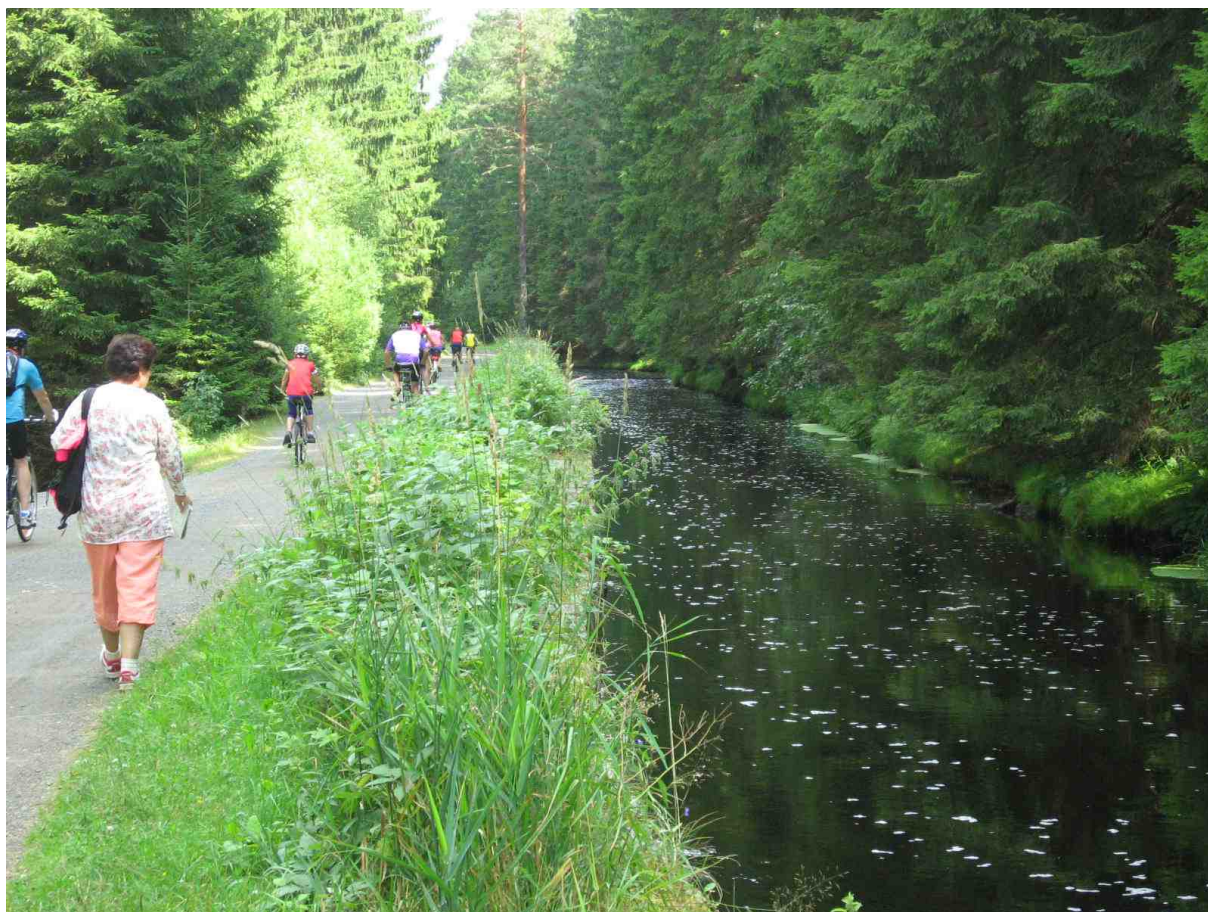

Z horského centra Modrava se turisté mohou pouze projít do bývalých sídel – na Březník, Javoří Pílu a do zachovalé Filipovy Hutě, ne však běžně vystoupat do hraničních horských poloh. Odpočinek poskytuje výtvarně originální odpočívka u soutoku Roklanského a Modravsého potoka, odkud je tok označován jako Vydra.

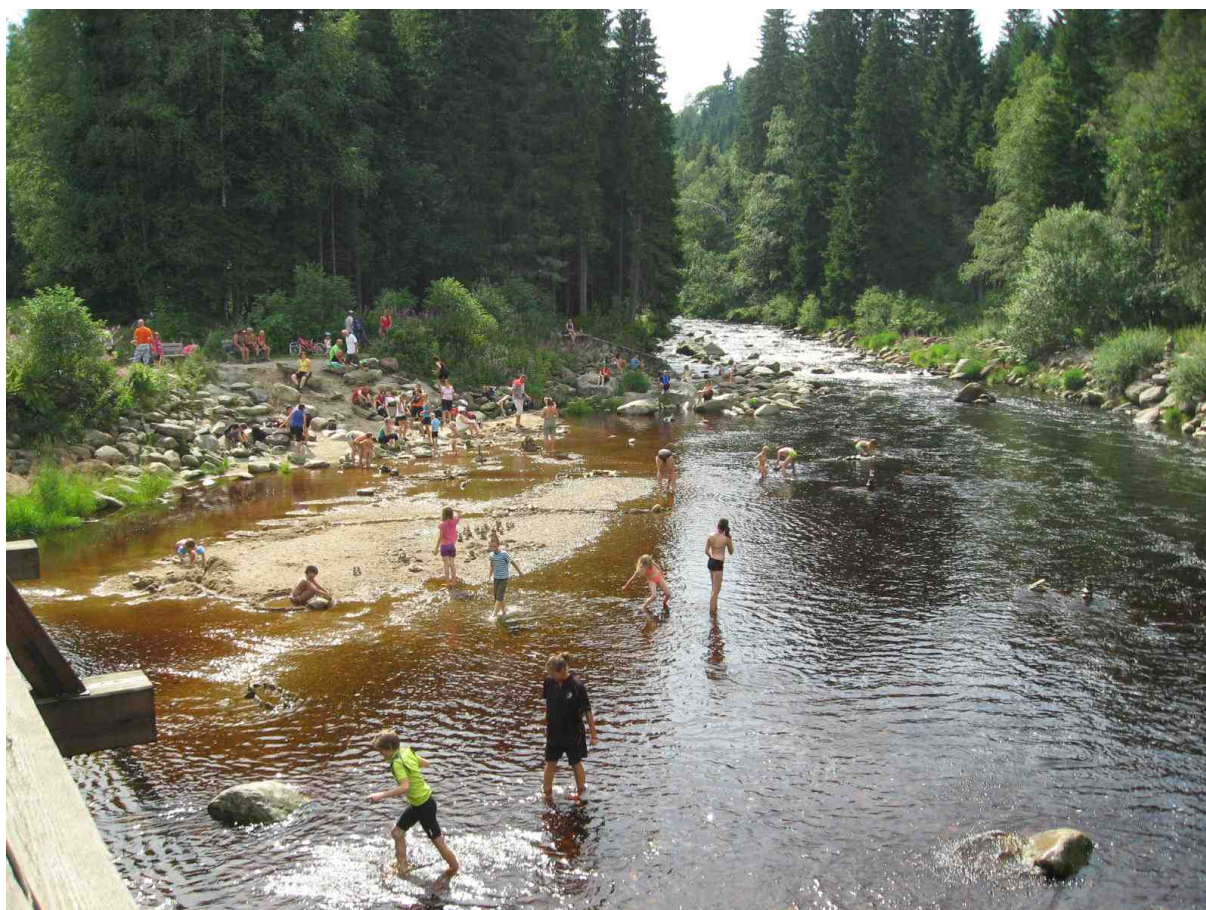

Vchynicko-tetovský kanál nebyl na štěstí zasypan, takže po obnově slouží jako vynikající turistická atrakтивita.

Další vděčnou atraktivitou je návazný hradlový most – rechle, kde je možno vypozerovat nedostatky vodních ploch a zčásti i turistické infrastruktury.

Výtvarně pojatý přívod vody u torza Hauswaldské kaple vytváří asociaci ztracených pramenů v krajině.

Z velké prosperující hraniční obce Bučina pozůstalo jen množství letitých listnatých stromů a objekt Pešlovy chaty, demolovaný vojskem PS, který byl náročně obnoven na hotel Alpská vyhlídka. Vedlejší torzo „železné opony“ připomíná nepřístupnost Šumavy, která v pozměněné podobě pokračuje.

Na Šumavě musejí pěší turisté a cykloturisté užívat buď stávající motoristicky frekventované silnice, nebo opuštěné silnice a zpevněné cesty. Na rozsáhlé Šumavě se žádoucí segregované cyklostezky budují jen omezeně a velmi pozvolna. Požadovaný most přes Lipno jen nedostatečně supluje současné trajekty.

Jednou z mála živých expozic jsou soví voliéry v Borových Ladech.

Bizoní výběh navazuje na ojedinělou botanickou zahradu v Prášilech.

Prášilská, jedinečně komponovaná zahrada je zaměřena na skalničky a připravuje expozici květeny Šumavy, stavba rehabilitační lázeňské budovy (v pozadí) je dosud blokována pro „nepatřičnost“.

V Prášilech vznikl i keltský archeopark a centrum obce je příkladně upraveno atraktivní zelení.

Opuštěné lokality sídel se staletými listnatými stromy a návaznými alejemi signalizují místa příznivá pro život a pro jejich obnovu – lokalita Starého Brunstu a návazného Zhůří u silnice I/27, místo vhodné k využití pro turistické ekoagro farmy.

Díky citlivé vazbě místních obyvatel na krajinu dochází k obnovám sakrálních památek – blízký kostel v Javorné a obnově extenzivního pastevního využívání trvalých travních porostů – údolí pod Zhůřím.

Zachovaným pozůstatkem tradičního horského rozptýleného osídlení je Filipova Huť. Lipenská vodní nádrž se stala centrem masové rekreace a měla by být vyjmuta z přírodně chráněné Šumavy, podobně jako Javor na bavorské straně či Hochficht na rakouské straně.

Protože Šumava se vůči svým obyvatelům a návštěvníkům značně uzavírá, chybí dostatek běžně přístupných přírodních cílů (z mysliveckého pohledu „úživných žlabů“), dochází ke vzniku zábavních areálů (Lipno) a prakticky živelnému budování řady luxusních apartmánových lokalit (Nová Pec - Nová Chalupy, Borová Lada, aj.)

